

MAGYAR KURIR

A' FELSÉGES CSÁSZÁR ÉS APOSTOLI KIRÁLY KE-
GYELMES ENGEDELMÉBŐL.

Indúlt Bétsből, Kedden Junius' 25 - dik napján, 1816 - dik esztendőben.

Belgium.

Az ezen hónap' 6-ikán *Párisban* kijött *Journal General de France* e'képpen ír a' *Belga Observator* ról: —

„A' *Belga Observator* (úgy mond) azoknak a' Frantziákkal ellenkező Újságoknak egygyike, mellyek a' hazájokból elszaladott Frantziák által *Brüsselben* és *Lüttichben* irattatnak, legkeserűbb szemrehányásokkal élt egygyik utolsó levelében a' *Belga Király* ellen, azért, hogy azt parantsolta vala, hogy a' *Lüttichi Mercure-Surveillant* nevű újságnak írója, a' fennálló törvények szerént üldöztessék a' Törvényszékek által. A' *Belga Observator* ezt a' parantsolatot a' Monarkhia fundamentomos törvényeivel és Constitúziójával ellenkezőnek találja lenni; az ő ítélete szerént el kellett volna várni, hogy a' megsértett Monarkhák panaszoltak, avvagy hogy az újságíró ellen magok személyesen keltek volna ki. Úgy ítélt a' nevezett újságnak írója, hogy az által, hogy a' *Belga Király* magát a' dologba avatta, a' vádoltatottnak szabad védelmezése 's az ítélő biráknak függetlensége, veszedelemnek tétettek légyen ki természet szerént. A' *processus* nak kimenetele azt mutatja, hogy a' *Belgiumi Uralkodónak* a' dologba való avatkozásából nem a' lett a' következés, a' mit a' *Belga Obser-*

vator várt volna. Az a' *Theoria*, mellyet ez az *Observator* itt, mint fundamentumot, úgy ad elő, nekünk éppen olyan nevetségesnek látszik lenni, mint a' milyen nevetséges volt maga az az ítélet, mellyet a' Törvényszék a' *Mercur-Surveillant* mondott. E' nem kitsiny dolog. Hogy, hogy! 'S hát a' helybéli ítélőszékeknek magoknak ne kellessék-e ez vagy amaz író, *ex officio*, törvényszék' eleibe citáltathatni, ha ez az író egy szövetséges és barátságos Monarkhát meggyaláz? Hát a' Monarkhának magoknak személyesen kellene-e talám az ítélőszék' eleibe elő állani, ha őket valamelly *pasquillans* megsérteni mérézli? Az olyan Tudomány, melynek titkos célzása a' Királyi méltóságnak megalatsonyittatása, nem tsak nevetséges, de veszedelmes is. A' *Belga Országlószék* az által, hogy azokat a' szemtelen írókat, a' kik több Európai Hatalmasságok ellen kikeltek, önként való indulatból Törvényszék' eleibe citáltatta, megbizonyította azt, hogy a' maga politikai kötelességei eránt igasságos és érzékeny tisztelettel viseltessék. Hanem a' *processus* nak kimenetele azt mutatja, hogy a' Törvényszék ezen principiumokrol éppen semmit sem tudott. Magát a' dolgot, tudniillik két Monarkhának megsértését, megesmerni, 's erre a' bűnre még is ily gyenge büntetést határozni, ez, minden kigondolható ügyetlen ítélet-

tételek között, a' legügyetlenebb. Tulajdon maga a' *Surveillant* sem mulattal az ellene kimondatott ítélettel tréfát üzni. Mi arra kérjük az okos gondolkodású embereket, hogy vegyék fontolóra ezt a' *Scandalumot*. Ha a' nyomtatásbéli vétkeknek törvényes mérséklés szerént kell megbüntettetni: természeti következés az, hogy tehát a' megbántatott személynek méltósága, 's az a' bizodalom és tisztelet, mellyekkel ő eránta viseltetni tartozunk, tekintetbe vétetessenek. Az, a' ki egy olyan Monarkhát rágalmaz, a' kit tisztelni 40 millió emberek köteleztetnek, valósággal bünösebb és büntetésre méltóbb, mint az, a' ki ugyan azon bünt tsak egy magános ember ellen követi-el. Azonközben, egy *Londoni* kereskedő tsakugyan szembetünőbb elégtételt nyert volna, mint a' milyent *Sándor Császár* nyert. Egyáltalában ohajtást érdemlő dolog az, hogy a' Monarkhák ellen történő megbántások is a' törvények' nevében ítéltessenek-meg: hanem már ebben az új tekintetben a' törvényeknek is ehez mérsékleteknek kellene lenni; különben a' nélkül, hogy eszünkbe vengők oly sok *processusokat* elvesztenének a' Monarkhák, hogy utoljára tsak az igazságtalanság lenne az ő részek. Szerentsére még igazságok van, a' mellyet ezek az utolsó időbeli történetek megczáfolhatatlanul megmútattak. Az Országlószekeknek azon kell már most lenni, hogy munkájokat a' revolúziós léleknek, melly az ő támasz-oszlopától a' katonai tirannismustól örökre megfosztatott, semmivétevése által, tökéleteségre vigyék és elvégezzék. A' törvénynek uralkodni kell: de tsak minden igaz jus szerént való Hatalmaknak fenntartatások-ra. "

Ennek az itt előadott tzikkelynek jobb megértése végett, nevezetesen arra nézve, a' mit a' *Mercure-Surveillant* ellen kimondatott ítéletnek gyengésege felől mond benne a' *Brüsseli Observator*, szükséges leszen a' múlt hetekben kijött újságoknak egy-

gyik darabjából, a' következő tudósítást megolvasni: — "

„Május' 30-ikán írják *Lüttichből*, hogy a' *Mercure-Surveillant* kiadója *Ceuleneer* úr ellen való processusnak kimenetele pontrólpontra úgy van, a' mint itt következik, és nem úgy, a' mint ő maga kihirdette vala (noha most se' sokkal betsületesebb): — Négy napig tartott ülés és 11 óráig tartott prókatori beszéd tartás után, 100 Frankokból álló birságfizetésre, egy hónapi fogságra, a' processusbéli költségeknék megfizetésére, és arra büntettetett a' nevezett újságíró, hogy öt esztendőök alatt minden polgári jusoktól megfosztatva legyen, mint a' kire reá bizonyosodott az, hogy a' *Szent Szövetségnek* kiadása' alkalmatosságával a' a' Szövetségeseket rágalmazta légyen. A' mi az ellene intéztetett vádnak második tzikkelyét, tudniillik annak az előadásnak kiadását illeti, a' melly ilyen czimirás alatt jött-ki: *Considerations politiques*, ezen tekintetben úgy nyilatkoztatta-ki magát az ítélőszék, hogy ez az irás tsak egy kevésbé szemtelen bátor és megbántó politikai vélekedéseket foglal magában a' *Bourboni* Ház ellen, de nints benne semmi olyan meghatározott factum, mellyben a' rágalmazásnak valóságos mivólta áll. "

Frantzia Ország.

A' három színű pulyák' processusa az esküttekből álló tanáts előtt Párisban Junius' 10-ik napján elkezdődött, 's 11-dikben elvégződött. A' vádoltatott személyek ezek voltak: — 1) *Düfey Spiridieu Péter*; és azzal vádoltatott, hogy olyan írásokat készített és adott a' nyomtatásra által, mellyek az Országlásnak és thrónusra való következés' rendjének felfordittatására czélzó, egyenes és oldaloslag való meghívásokat (nogatásokat) foglaltak magokban. — 2). *Babeuf Robert*. Ennek bűne abban áll, hogy olyan írásokat készített, adott nyomtatás alá, 's osztott-ki és adott-el, mellyek éppen olyan dolgokat foglaltak magokban, mint a' *Düfey*' írásai. — 3). *Bou-*

quot Stanislaus. Ez, hasonló czélzásu irásokat nyomtattatott és osztott-ki — 4). Zenowitz Konstantin György, más nével Konstantini. Ez is hasonló tárgyú irásoknak készítésében és kiosztásában részesedett. — 5). Baupré Lörintz József Jakab; kinek bűne abban állott, hogy a' mondott irásokat kiosztotta 's árulta. Dufey 43 esztendő, Prokurátorságot viselt ember. Bouquot 26 esztendő; könyvnyomtató és könyváros volt Troyesben. Zenowitz, egy magát úgynevező Gróf, 34 esztendő; született Lengyel országban Polotzk városában; e' Frantzia Oberster volt. Babeuf Robert, 30 esztendő ember; annak a' gonosz emlékezetű Babeuf Grachusnak a' fia, ki, mint az úgynevezett egyenlőség systemájának egygyik feje, a' nép' seprejét pusztításra és gyilkosságra ingerlette, 's az 1797-dik esztendőben ugyantsak a' maga lázasztó irásaiért a' Vendomei törvényszék által halálra ítéltetett. A' kikérdeztetés közben megvallotta Robert Babeuf bosszas tagadás után, hogy őtet csak az indította a' három színű pulyának kinyomtatására, hogy a' tilalmas könyvekből örökké nagyobb a' nyereség, mint azokból, a' mellyek nem tilalmasok. Ez a' Robert Babeuf az 1815-dik esztendőbeli szerentsétlen Mártziusban Lyonban lévén a' Bonaparte' odaérkezésekor, katonaruhát vett-fel, 's igen hűséges szolgálatot tett az új rebellióban. Onnét Párisba küldetett oly utasítással, hogy útját Champánián által vévén, a' Bonaparte' proklamátzióit ossza-ki. Troyesbe megérkezvén, ott egyszerre fellobbantotta a' támadás' szikráját; az ottlévő könyvnyomtatót Bouquotot a' város' házához hivatván, ennek megparantsolta, hogy a' Bonaparte' proklamátzióit nyomtassa, hogy szaporodjék, ő pedig maga, mint Biztos ezen proklamátziókat aláírta. Ekkor kezdődött a' kettőjük között való esmeretség. Az ekkori esmeretség' jusán vitte most Babeuf a' három színű pulyákat Troyesbe a' kinyomtatás végett Bouquothoz, a' ki ennek első

tsomóját azonnal ki is nyomtatta: hanem a' második tsomónak kinyomtatásával elkészett ez a' betsületes társaság, azért, mint látszik, hogy pénz' dolgában való egyenetlenség adta elő magát.

A' metskos munka' foglalátját teszik: a' Király characterét és familiája' hajlandóságát illető megbántások, az Országlószéknek rágalmazása; egy oly időről való almozás, a' melly nem soká' elfogna következni, 's a' midőn az igaz jussal bíró Monarkha a' maga ősei' palotáját ismét elhagyni fogna kénytelenített. — A' második tsomóban a' Princz Eugenius költött neve' alatt egy proklamátziót is akartak a' mesterkedők kiadni: hanem ezt Dufey nem vallotta-ki egészen.

A' kinyomtatott első tsomónak 1000 elsőbb exemplárjai, Troyesből egy Supin nevű leányhoz adressiroztatva küldettek-bé Párisba; ez Babeufnek, Babeuf pedig Beauprének adta által a' pakétot, oly utasítással, hogy a' benne lévő nyomtatványokat árulja-el. Beaupré meg is valja, hogy ő ezeket eladta, de azzal menti magát, hogy ő azokat el nem olvasta. —

A' vádoltatottak ilyen rendel vezettek-bé a' Törvényszék' eleibe: Dufey, Babeuf, Bouquot, Zenowitz, Baupré Lörintz, Zenowitz, ki, az Obersteri formaruhán és a' Betsület-Legiónak cziméren kívül, a' Lengyel országi Fejér Sas, és a' Liliom czimereket is, feltette volt. Minekutánna megvallotta volna Babeuf, hogy a' három színű pulyának írója valósággal ő lett volna, ilyen kérdést tett eleibe a' Törvényszék' előlülője az ifjú Desece: — „Az úr tehát, kedve' tartasa szerént ajándékozta-el Frantzia ország' koronáját? — Felelet: Én nem; ezt tselekedni nem állott az én hatalmamban. Én ezen tekintetben csak a' magam' tulajdon kívánságát, 's valamelly dolognak fájlasát fejeztem-ki. — Kérdés: Hát miképpen eshetik az, hogy az úr' mostani nyilatkoztatásai oly nagyon ellenkeznek azokkal, mellyeket az úr az előrevaló

kikérdezéskor tett volt? — *Felelet*: Én akkor beteg voltam; az elmém zavarodásban volt; 's egy politziai tiszt reám lőtt, melynek még most is hordozom a' bélyegit.

*Düfey*hez egyebek között ilyen kérdéseket intézett az előlülő: Igaz-é, hogy az úr a' könyváros *Babeuf*' számára valami Bonaparténak kedvező irásokat nyomtatott?

— *Felelet*: Az igazat megvallván, én akkor, az armádának a' néppel való egygyesíttetésére nézve egy munkát — Itt félbeszakasztotta az előlülő a' *Düfey*' beszédét, így szollván: Meg akarom kimélni az urat a' hosszas magyarázatba való botsátkozástól, a' melly nem tartozik a' dologhoz, 's csak azt akarom tudni, hogy egygyetértésben volt-é az úr *Babeuffel* a' Bonaparte' közbéli uralkodása alatt? — *Felelet*: Igen is, abban voltam; ő nállam nyomtattatta az említett munkát.

— *Kérdés*: Nem vett-é az úr észre a' három színű pulyáknak utolsó tsomójában valami olyan helyeket, melyeket az úr jobbított-meg? — *Felelet*: Nem. — *Kérdés*: Énekeltek-é az úrnál a' Királynak gyalázatjára szolgáló verseket? — *Felelet*: Igen.

Ezen kérdezősködéseinek végzése után, így szollott az előlülő az Esküdtekhez: —

„Abban a' három színű pulya nevű irásban, úgy mond, oly gyalázatos oly undok helyek találatnak, hogy nekünk a' szemérem meg nem engedi, hogy annak felolvastatása által egy Frantziának módot szolgáltatassunk arra, hogy azokat hallhassa. A' vádoltatott személyek vallást tettek ezen irásról; és mi ezt bizodalmasan által adjuk megvizsgálás végett a' Biráknak, de oly kéreással, hogy azt senkivel ne közöljek, 's az abban találató dolgoknak emlékezetét a' magok' elméjékből, mennél előbb küldjék számkivetésbe. Ezen motskolódó irásban nem csak a' Királynak méltósága bánthatik leggorombább módon, hanem más személyek is, mint a' többek között *Gavallér Dechazet*'s Prokurátor *Roux-Laborie*

urak. Egyebek között egy helyen ezek a' kifejezések is előfordúlnak benne a' *Düfey*' keze'irásával: — „A' Caeni kikötőhelyben egy hajót szemlélték-meg, melyről a' három színű zászló van kifüggesztelve, a' melly sok esztendőig kedves vala a' Frantziáknak.“ — *Düfey* ezen motskos kifejezésekre nézve átaljában tsak azzal mentette magát, hogy tagadta, hogy tölle valólok volnának.

Jun. 11-dikén délutánni 5 óráig folyván a' per, 's utoljára a' vétkesek is minden mentségeiket elő hordván, ekkor a' közönséges ülés félbeszakadott, a' Törvénytévő birák különös szobába mentek, 's ott egymásközött estvéli 8 óráig tanátskozván, onnét kijöttek, 's a' közönséges halgatók előtt ilyen ítéletet mondtak egész meggyegyzéssel a' három színű pulyáknak fejeikre: —

„*Bouquot*, *Babeuf*, és *Beaupré* vétkesek abban, hogy lázzasztó irásokat nyomtattak, nyomtatás alá adta, vagy kiosztottak; hasonlóképpen vétkesek *Düfey* és *Zenowitz* abban, hogy ugyan ilyen irásoknak nyomtatásalá való adásában részesek voltak.“

— Azután felolvastattak az 1815-dik esztendőben Nov. 9-dikén költ törvénynek 1-ső tikkelye, 's a' büntető törvényes könyvnek 59-dik és 60-dik tikkelyeik, mellyek által *Deportáltatás* (bizonyos helyre való elvitettetés; nem számkivettetésbe való küldettetés) határozottatott az ilyen nemű bűnösök ellen. *Zenowitz*ra nézve még az is hozzá járult ezen büntetéshez, hogy megfosztatott a' Betsület-Legiónak címerétől. — Az egy *Bouquot*ot kivéven, a' többek mind a' négyen, nagy szemtelen bátorággal 's erőltetett tsúfolódó nevetéssel halgatták a' fejeikhez sujtatott büntetésnek felolvastatását. — *Zenowitz* a' kikérdezésközben azt is mondtotta, hogy az ő familiája *Zeno* nevű Görög Császártól hozza-le egyenes lineában a' maga származását.

Minthogy sokan találatnak olyanok, a' kik ezeket a' két kifejezéseket *Számki-*

vetés és Deportálás, egymáshelyett vévén vagy egymással összezavarván, úgy ítélték, hogy a' *Deportáltatás*, igen gyenge büntetés volna az olyan bűnösökre nézve, kikre rájuk bizonyosodik, hogy hazafiak között való hadakozásnak gerjesztésén iparkodtak légyen: erre nézve a' *Gazette-de France* jónak találta eszébe juttatni a' közönségnek, hogy a' feljebb való esztendőben kijött törvények szerént mitsoda következesek legyenek a' *deportáltatásból* álló büntetéssel összekötve, tudniillik ezek: Az ilyen büntetésre ítéltetett ember minden vagyonát elveszti; többé semmi örökségnek birtokába nem léphet; ha külföldben valamely örökség szállana is reá, abba ő soha bé nem tétettethetik; az ő örökségeit éppen úgy elfoglalják az ő örökösei, mintha ő magaminden testamentumtsinálás nélkül megbalt volna; semmi olyan házasságot nem tehet többé, mely néki az országban valamely polgári júst szerezhethetne; az ő azelőtteni házasságának minden polgári jusokra kiterjedő erejét eltörli ez a' büntetés ő reá nézve. Az ő felelősége és ősei éppen úgy kezdhethetnek és folytathatnak minden pereket 's úgy gyakorolhatják minden jusaikat, mint mind ezeket az ő valóságos meghalálózása után tselekedhették volna.

A' *Párisi Vádoló Kamara* készen van már 20 napi munka után annak az éppen olyan esztelen mint gyáva összeesküvésnek tagjai ellen intéztetett processusnak rendezésével (instructiójával), a' kik magokat az 1816-dik esztendőbeli *Patriótáknak* nevezik, és nem valami egyéb tsekélységre, hanem egyenesen a' Királyi családnak gyilkos halállal való kiáltására 's a' mostani Országlásnak felfordítására czéloztak, oly reménységgel, hogy talám néhány napokig vagy néhány órákig módok leszen a' prédálásra. Ezen magokat úgy nevező *Patriótáknak* fejeik között 28-tzan a' *Párisi*, 3-man a' *Chalonsi* Törvényszék' eleibe útasítottak; 8-tzan, azért, hogy a' Vá-

doló Kamara nem találta elég indító okot az ő vádolásokra, szabadon bocsátattak. A' 31 elsőbők ilyen rangú emberek: Van köztök, egy *Timár*, egy *Írász* (íródeák), egy *Könyvnyomtató*, egy *Építőmester*, egy *Tsizmadiáné*, *Monsieurnek*, a' *Király'* ötsénének egy régi testörző vitéze, egy penziónlévő köz katona, három, *Ozere Emanuel*, *Ozere Henrik* és *Ozere Jakab*, testvérek, mind hárman íródeákok, egy *Poëta* és éneklőmester, a' *Hertzeg Rochechouart'* *Generál-Stábjától* egy *Svadronkommandáns*, a' *Bonaparte'* idejébéli *Követek'* kamarájának egy tagja, az előbbeni időkbéli *Császári hadi Cancellariának* egy tagja, egy *Tsizmadiainas*, egy *Szabó*, egy nyakkendőáruló *kalmár*, egy *Parokás*, egy *Borkereskedésbéli bízatos*, egy *Tanulódeák*, egy *Orvos*, egy *Borkereskedő*, egy *Adjutáns* a' régi *Császári testörző seregtől*, egy *Kertész*, egy *Gyepjúkereskedő*, egy *Aranymíves*, 's a' t.

Lyonból így irt Jun. 6-ikán a' *Rodanusl* departamentbéli újság: — “

„Tegnap estvéli 8 óratájban oly dolog történt városunkban, a' melly, ha tovább tartott volna, nagy szomorúságot okozott volna a' *Király'* és a' jó rend' barátjainak: de csak szempillantatig tartó volt. E' megszegényithetné a' rút lázzasztókat, ha még csak mi kevésbé is szégyenleni tudnának. Néhány lázzasztók, kik a' különböző katonatsoportok között uralkodó jó egygyeséget 's ezeknek a' *Király* eránt való jó hajlandóságokat bánkodással szemlélték, éppen ezen jó hajlandósággal, jó érzékenységgel éltek, mint eszközzel, abban, hogy a' katonaságot egymás ellen felingerelhesék. Elhitették az itt lévő úgynevezett *Pireneumi* igen derék *Regementel*, hogy a' hasonlóképpen itt lévő nemzeti örző seregek, valamely ének által a' *Király* eránt nagyobb hajlandóságot akarnak kifejezni, annál, mint a' milyent a' nevezett *Regement* a' *Király* eránt nyilatkoztat, a' melly végre az említett ének' utolsó versének el-

fatsarták, vagy másképpen magyarázták az értelmet, mint valósággal volt. Az e'felett való disputáció már olyan hevessé lett vala a' két rész között, mellyeknek egygyike azt gondolta, hogy őtet a' másik rész a' Király eránt való hajlandóságnak kinyilatkoztatásában felyül akarja múlni, hogy szomorú következése lett volna, ha a' vezérek és tisztek minden iparkodásaikat ezen különben legjobb indúlatú seregeknek tsupán tsak vetékedésből támadott felhevülészeknek letsendesítésére, 's a' veszedelemnek még tsirájában való megfojtására nem fordították volna. Még azon estve megjelenvén a' Kormányozó a' kaszármában, leg nagyobb tsendességben találta az egyszempillantásig megtévedett, de az engedelmességre vissza tért katonaságot: 's más nap reggel ismét meglátogatván őket, örömmel szemlélte, hogy mind két rész a' mennél hamarább lehető egymáseránt való megengesztelődést kívánja, a' melly így ment véghez: Két csoportok' tisztjeik által egymással szembe vezéreltetvén, a' két kaszármaközött éppen középben öszszetalálkoztak, itt a' katonaság egymást, ilyen kiáltozásoközben, *Éljen a' Király! Éljenek a' Bourbonok mind örökké!* megölelte; kezét tsaptak, 's egymásnak örökös barátságot ígértek, 's az után a' két seregbéliek, mint eddig, ismét egygyüvé gyülekezni, egymást kotsmára hívni elkezdették.

Generálmajor *Bonnaire*, *Condé* várabéli Kommandáns, és az Adjutánsa *Mietton*, kik azzal vádoltattak, hogy *Gordon* nevű *Hollandus* Oberstert, a' kit 18-dik Lajos Király azon várnak felkérésére oda béküldött volt, vagy magok megölelték, vagy pedig megöleltetésének eszközlői voltak, egy hadi tanács által megítéltettek. Az ő megítéltetések, minekutánna a' per egy darabig annak módja szerént folyt volna, így ment véghez: — Az előlülő ezeket a' kér-

déseket terjesztette a' Birák' eleibe — 1), parantsolta-é *Generális Bonnaire* az *Oberster Gardon* megöleltetését? — 2), előre való meggondolással parantsolta-é? — 3), részt vett-é ő ezen *Obersternek* megöleltetésében, a' mellyet néki megakadályoztatni kötelessége lett volna? — 4), Bünös-é, hogy az *Oberster'* megöleltetését még nem akadályoztatta? — 5), megsértette-é a' nemzetek' törvényét egy *Követnek* személyében, kinek szent jusait meg nem esmérvén őtet gyalázattal illetteni a' bünösöknek megbüntetése nélkül megengedte, 's a' többi?

A' három első kérdésekre nézve nem találta őtet bünösnek az ítelőszék: hanem a' 4-dik és 5-dik kérdésekre nézve, t. i. hogy az *Oberster* megöleltetését, mint vezér és Kommandáns meg nem akadályoztatta, 's az alatta lévő katonaságnak egy követségi személyel így bánni, megengedte, őtet bünösnek lenni nyilatkoztatta.

A' *Bonnaire'* Adjutánsára *Miettonra* nézve ezeket a' kérdéseket tette az Elölülő: Bünös-é *Mietton Antal* abban — 1)ször, hogy *Oberster Gordon* ellen erőszakot követett-el, midőn az ő pántlika tsukrát 's egyéb czimereit letépte — 2)ször, hogy az *Oberster Gordon* megöleltetését parantsolta, még pedig — 3)ször, hogy azt előre való meggondolással parantsolta-é? —

Mind a' három kérdésekre nézve bünösnek lenni találta az ítelőszék Adjutáns *Mietton*. — Mind ezek után, gondolóra vévén az ítelőbirák, hogy egy *Követnek* megbántását még a' régiek is oly nagy bünnek tartották, hogy a' bünösre, sőt egy egész város' lakosaira is halálos íteletet mondtak, *Bonnairét* Frantzia országnak Európai birtokain kívül való deportáltatásra — *Mietton* pedig halálra ítélte. — Ők mind ketten a' megvizsgáló Törvényszék' eleibe apelláltak.

(A' többit lásd a' *Toldalékban*.)

Hazai és egyéb kiegészítő Toldalékok.

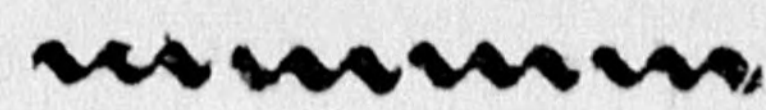
A' Magyar Kurir' 50-dik darabjához.

Magyar Ország.

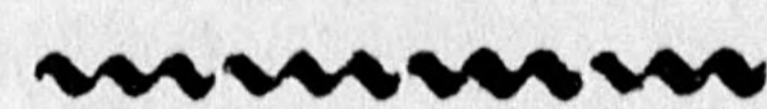
A' Pesten Junius' 19-dik napján költ levelekben ezeket írják: —

A' Romai Katholika Anya Szent Egyháznak egyik fő Innépét a' múlt Tsötörtökön ugyan a' fő Plébánia templomokban; Vasárnap pedig a' külső városokban ülték. Urnapján Budán a' városi fő templomba gyülekezett öszve a' városnak színe; a' Felséges Királyi Dicasteriumok, a' Hadi Kormányzék, a' Felséges Curia, Tek. Pest Vármegyének Tiszti Karja, a' Pesti Universitas Magistrátusa, és a' Fő Városi Tanács mind nagy Gálában. Hét óra után megjelent Ő Császári Királyi Fő Herczégse az egész Udvarával. A' templom' küszöbénél fogadták a' Fő Méltóságok és az Oltár' eleibe kísérték. A' nagy Misét Ő Excellentiája Rudnay Sándor Erdélyi Püspök, minthogy éppen akkor itten útközben megállapodott, fényes egyházi készületekkel tartotta, és a' Processiót is Misse után ő vezette, mellynek különös tekintet adott, hogy több fő Papok Mucetumokban jelen voltak, 's az egész Pesti Kispapság. Mind a' Zsoldos Katonaság, mind a' Fegyveres Polgárság tisztelkedett. A' Járosy Gránátéros Bataliona puskákból tett lövöldözéseikkel, az ágyúk pedig gyakor dörgéseikkel adtak ezen innepi búlsú járásnak különös méltóságot. — Pesten Méltóságos Báró Perényi Károly vezette a' processiót, mellynek díszesítésére, mind a' külső városi Plébániák, mind az Universitási és Gymnasiumi Tanító Urak és Tanulók jelen voltak. A' Czéhek zászlóikkal mentek, a' Ns. Eszterházy Regementnek, úgy nem külömben a' felfegyverkezett Polgárságnak egy osztálya a' piacon felállít-

tatott; a' Gránátéros Batalion szokott lövöldözésekkel öregbítette az ünneplésnek méltóságát.

Ő Cs. K. Felsége kegyelmesen méltóztatott N. Heves Vármegyei volt Vice Szolgabíró Török Szent Miklósi és Zsadányi Gróf Almási Lajos Cs. Kir. Camerarius urat, rész szerént a' maga tulajdon tehetségeire 's eddig bizonyított buzgó szolgálataira, rész szerént pedig édes attyának a' Cs. K. Közönséges Udvari Kamara' Vice Elölülőjének nagy és nevezetes érdemeire nézve a' Temesi Kamerális Administziónál Honorarius Assessorrá nevezni.

Az Erdélyi megüresült Provincziális Cancellariusi hivatalra, Belényesi Méltóságos Koszta István Fő Kormányzékí igen érdemes Tanácsos urat méltóztatott Ő Cs. Kir. Felsége, az ő hosszas és hásznos szolgálataival való különös megelekedésnek kinyilatkoztatásául, kinevezni.

Elegyes dolgok.

Amérikában a' *Philadelphiai* Akadémia, a' *Livornóban* lévő Amerikánus Konzúlra bízta, hogy a' tudós munkáiról esmeretes *Staelné* aszszonyság' mejképét egy híres Olasz mester által megkészítettvén, küldje-meg az Akadémia' szálája' számára, a' több híres emberek' képeik közzé való helyheztetés végett.

Folytatása a' Frantzia tzikhelyeknek.

Didier, Grenobelben Junius' 10-dikén 10 órakor megölettetett; a' melyről a' telegrafus hozta-meg a' hírt Párisba, ily rövid hozzáadással: hogy ezen executio által a' közönséges tsendesség legkissebbnyire is meg nem háborított.

Macon városában valami fűszerszámarulónál egy nagy rakás lázzasztó nyomtatványra találtak. A' munka' czíme ez:

Evangelium selon Saint Napoleon.
Processus inditauak az ember ellen.

A' három színű pulya' irói, nyomtatói, és kiosztói is a' megvizsgáló Törvényszék' eleibe apelláltak.

A' Franzia Udvarnak fényes gyűlése van most a' Fontainebleau' kastélyban, a' hova várták a' Kir. Hertzeg' Berry jövendőbeli élete párját, a' Nápolyi Koronörökös Hertzeg' Karolina nevű leányát. Az őszszekelés után St. Cloudba készült útját venni az Udvar.

H i r a d á s.

Hogy az általam rézbe metszetett, és négy Táblákba kiadatott Magyar Ország magyar mappájából fejn velin papirosra nyomtatva vagyon még egynéhány exemplum 10 forintyával eladó, ezennel jelentem — ezenkívül

Minthogy az első kiadás alkalmatosságával hirdetem volt közönséges papirosra való praenumeratiót is; de az akkori környülállások és az ilyen papiros nem léte miatt sokkal kevesebb számmal nyomtathattam, mint a' praenumeratió szerént kívántatott volna; 's minthogy az ólta is sok helyekről sürgettetem, hogy oltsóbb árúakat is nyomtattatnék az Oskolák, és kevesebb költségű, de a' Tudományokat igazán kedvellőkre nézve: jelentem ezennel, hogy szándékom vagyon közönséges de jó és szép papiroson nyomtattatni annyi exemplumot a' mennyinek az ára per 6 forint ide Pestre magamhoz a' József városában az Ősz utzában (Herbst Gasse) Nro. 1054, vagy Eggenberger, vagy Kilián Könyvárosurak.

hoz jövő Julius' 16 - dik napjáig fel küldődik, vagy Erdélyben Kolosvárrott Fő Tiszt. P. Prof. Horváth, és N. Enyeden T. Doctor Baritz Uraknál ie tevődik. A' kívántatott mappák Augustusi Pesti vásárkor, és Debretzeni Sz. Mihály napi vásárkor széllyel fognak küldettetni. A' kik 10 mappát fognak venni a' 11 - diket ingyen kapják. Ezen meghatározott Sz. Mihály napján túl a' fejn velin papiroson lévő 12 forint, a' közönségesen lévő pedig 8 forint fog lenni. Költ Pesten Május' 21 - dik napján 1816.

Karats Ferent m k
Réz - metsző.

H i r - a d á s.

Ő Császári Királyi Felsége kegyelmesen megengedni méltóztatott, hogy T. N. Bihar vármegyében (a' nagy országos, posta, és kereskedő útban fekvő) Fekete-Tó nevű helység, nem tsak hogy Mezővárossá legyen, hanem abban ennekutánna esztendőnként négy országos vásárok (sokadalmak), 's minden héten Tsötörtök napon rendes héti vásárok legyenek. Az országos vásárok ezeken a' napokon fognak esni, u. m: —

1). Januariusban Sz. Pál fordulásának napja — 2), Aprilisben Sz. Vintze napja — 3), Juliusban Apostolok' oszlása napja — 4), Oktoberben Sz. Gál napja után, mindenkor az ezeket követő Hétfű napon, oly feltétel alatt mindazonáltal, hogy akkor, midőn a' nevezett innepnapok Hétfűre esnek, akkor a' vásárok az ezt követő napokon, és az innepnapokon soha ne, tartassanak.

Junius' 22 - dik napján adtak Száz forint Huszaspénzért 262 1/4 forintot Váltótzédulában. Egy Hollaudus aranyért 12 fl 16 kr.